

влѣзълъ въ ржката на видния философъ, той трѣбва да оправи обърканитѣ косми на главата му. — Ама защо трѣбва азъ да страдамъ? — Защото си се оплелъ съ другитѣ косми. Не само това, но следъ като израстешъ и станешъ дълъгъ, философътъ решава да те отрѣже, да станешъ по-късъ. Той взима ножицитѣ и те скъсява. — Ама и това ли страдание трѣбваше да преживѣя? — Щомъ си станалъ чрезмѣрно голѣмъ, страданията неизбежно ще дойдатъ.

И тъй, щомъ си зададете въпроса, защо идатъ страданията, ще знаете, че причината е двойка: или сте се оплели съ други философи, или сте пораснали повече, отколкото трѣбва. И въ единия, и въ другия случай сѣдбата ще дойде въ видъ на гребенъ и ножици, или да те разплете, или да те отрѣже, да не бѣдешъ много голѣмъ. Следъ това ще кажешъ, че всичкото ти величие пропаднало, или всичкото ти достоинство се накърнило. За тебе не е добре, но за философа е добре. Той казва: Добре стана, че отрѣзахъ малко космитѣ си, да подиша главата ми свободно. — Защо трѣбва да страдамъ? — За да дишате свободно чистия планински въздухъ, да приемате безпрепятствено слънчевата свѣтлина. Какво трѣбва да направите, ако живѣте въ гора, дето дърветата сѣ гъсто насадени? Трѣбва да изсѣчете една часть отъ тѣхъ, да се разреждатъ, за да прониква слънчевата свѣтлина. Иначе, вие не можете да живѣте въ тази гора и тър-